

Крихта хліба

Гленда Мендес де Лопес
(Грунтується на справжніх подіях)

Ця історія сталася у Гватемалі.

“Мені вже так хочеться піти до церкви й побути у каплиці!” — сказала Анахі за сніданком.

Через пандемію COVID-19 Анахі та її сім'я майже два роки не могли відвідувати церкву особисто. І ось сьогодні вони нарешті зможуть туди піти! Анахі була рада, що зможе побачити своїх друзів і знову приймати причастя разом зі своїм приходом.

Анахі та її сім'я сіли у каплиці. Анахі помахала рукою своїм друзям.

Невдовзі настав час причастя. Після гімну Анахі склала руки і схилила голову. Вона слухала причасну молитву. Потім вона дивилася на зображення Ісуса. Це допомагало їй залишатися благоговійною.

Молодий чоловік підніс тацю до їхнього ряду. Але коли тацю передали Анахі, та була порожньою!

Тоді Анахі уважно придивилася до таці. У самому куточку таці залишилася одна крихта хліба. Вона взяла її і поклала собі до рота.

Решту дня Анахі не знаходила спокою. Вона все ще думала про ту крихту хліба. Вона хвилювалася і весь час за вечерею. Вона навіть не їла морозиво, яке їй дали на десерт. Вона просто сиділа за столом, поки мама мила посуд.

А причастя зараховується, якщо я з'їла лише крихту хліба? — думала вона.

Мама витерла свої руки рушником. “Щось не так, любя?”

Анахі похитала головою — ні.

“Але твоє розтануле морозиво підказує мені, що тебе щось непокоїть”. Мама усмінулася і сіла поруч з Анахі. “Що ж тебе непокоїть?”

Очі Анахі наповнилися сльозами. “Я сьогодні так чекала, щоб прийняти причастя. А коли тацю передали мені, там залишилася лише крихта хліба”. Вона важко зітхнула. “Я неправильно прийняла причастя?”

“Ні”, — сказала мама. Вона міцно обійняла Анахі. “Я бачила, що ти дивилася на маленьке зображення Ісуса, яке носиш у своїх Писаннях. Про що ти тоді думала?”

“Я думала про те, як Ісус любить мене. І про сліди від цвяхів на Його руках і ногах. І про все, що Він зробив для нас”.

“Розумієш, — сказала мама, — тому ми й приймаємо хліб і воду. Щоб пам'ятати жертву, яку Ісус приніс за нас”.

“Тож не має значення, яким був за розміром шматочок хліба?”

“Ні. Значення має те, що ми відчуваємо, коли згадуємо про Спасителя, — відповіла мама. — І навіть якщо тобі дісталася крихта хліба, Ісусова любов до тебе не є крихтною. Він тебе дуже-дуже любить”.

Анахі усмінулася. Вона знала, що мама була права. Причастя може завжди бути особливим часом, щоб згадувати Ісуса — навіть просто з крихтою хліба. ●

Відкрій с. 9 і виріж зображення Ісуса, на яке ти можеш дивитися під час причастя. Як ти можеш згадувати Його?